

Tři holky jako květ

Elaine Murphy

DS Smotaná hadice

Režie: Hana Svačinová

Úvodní představení Hanáckého divadelního máje 2024 bylo v režii DS Smotaná hadice z Křenovic. Ten do Němčic přivezl komedii o životních radostech i strastech „Tři holky jako květ“. Křenovická děvčata sáhla po brilantním textu Irské autorky Elaine Murphy, který byl několikrát oceněn (např. Společností irských dramatiků a scénáristů ji ocenila jako nejlepší hru roku 2009). Mimo Dublin ji diváci mohli a mohou vidět nejen na světových jevištích, ale i na těch našich v Praze. Divadelní studio DVA hru uvádí s Eliškou Balzerovou, Ivou Pazderkovou a Marikou Šoposkou.

Hra je sérií monologů - stand-upů. Na jevišti se střídají tři ženské postavy a každá svou promluvou poodkrývá svůj příběh, který se více a více propojuje s příběhy dalších dvou hereckých partnerek. Velikým úskalím je pro režisérku monology postavit a propojit tak, aby se hra nestala brzy stereotypní a monotónní. K tomu režisérka Hana Svačinová využívá zejména vnější prostředky – stínohru, práci s rekvizitou, hudbu a jasné charakterové rysy postav.

Herecky je inscenace pěkně zvládnutá. Režisérka vybrala dobré typy a velmi šikovné herečky, které se skrze vnější znaky postav snaží dopracovat k nitru charakteru. Nejdál je v tomto případě postava Emily v podání Emilie Vránové. Nejstarší ze tří dam je na jevišti velmi přirozená, skvěle pointuje a její projev je upřímný a uvěřitelný. I přes minimum vnějších znaků, a možná právě díky tomu, je její postava vnitřně bohatá a plná.

Zdárně ji následují i další dvě spoluherečky. Martina Večerková v roli Laury a Alice Ohlídalová v roli Alice. U obou však vnější herecké znaky převládají nad těmi vnitřními. I přesto, že dámy vyzařují obrovskou dávkou energie, jejich postavy jdou zatím více po povrchu. Jako diváka mě zajímá jejich vnitřní svět a hodnocení jejich jednání skrze postavu i sebe sama.

Největší rezervy vidím v režijně-herecké práci. Herci přijdou na jeviště, postaví se do středu scény a začnou svůj monolog. Snad by stálo na zvážení, zda je možné monology začít dříve - už s příchodem na jeviště. Výstupy by se staly plastičtější, divadelnější a méně stand-upové. Lépe by také mohly fungovat mizanscény.

I přesto, že ve hře neuvidíme ani jeden dialog, herec vždy potřebuje na jevišti partnera, kterému adresuje promluvu nebo její část. Může to být například divák, vnitřní já nebo imaginární postava či předmět na jevišti. Domnívám se, že by hře prospělo, kdyby se ubralo na množství promluv k divákovi, zpřesnily se práce s rekvizitou a přidalo se vnitřních monologů. Výstupy v rámci celé hry pak nebudou sklouzávat k monotónnosti a stereotypu.

První představení letošní přehlídky máme za sebou. Smotaná hadice ukázala své kvality a předvedla se jako velmi šikovný soubor. Vybrali si velmi kvalitní text, dobře ho obsadili, zahráli a divácky byli velmi úspěšní. Laťku nasadili vysoko.

Juraj Háder

